

ROZHODNUTIE

Disciplinárny senát v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kiššovej a členov senátu JUDr. Lenky Kováčovej a Mgr. Eugena Cimmermanna, vo veci návrhu na obnovu disciplinárneho konania JUDr. V. E., sudkyňi Okresného súdu X, podaného proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho senátu sp. zn. 1Ds15/2012 z 25.10.2013 v spojení s rozhodnutím odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 1Dso 3/2014 zo dňa 27.4.2015, na ústnom pojednávaní konanom dňa 22.10.2018, takto

r o z h o d o l :

Disciplinárny senát podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v spojení s § 399 ods. 2 Trestného poriadku

z a m i e t a návrh JUDr. V. E., nar. xxx, trvale bytom xxx, sudkyňa Okresného súdu X, **podaný disciplinárnemu senátu dňa 2.5.2018, na obnovu disciplinárneho konania vedeného pod spisovou značkou 1Ds 15/2012 a právoplatne skončeného rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – odvolacieho disciplinárneho senátu spisová značka 1Dso 3/2014 zo dňa 27. apríla 2015, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. v spojení s § 394 Trestného poriadku.**

O d ô v o d n e n i e

Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave, disciplinárneho senátu sp. zn. 1Ds 15/2012 zo dňa 25.10.2013 bola sudkyňa JUDr. V. E. uznaná vinnou z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej

zákon č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich) na skutkovom základe, že celkom v 39-tych konaniach zavinené porušila povinnosti sudcu vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov uložené jej ustanovením § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a za to jej disciplinárny senát uložil disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, a to zníženie funkčného platu o 50 % na jeden rok.

Rozhodnutím Odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 1Dso 3/2014 zo dňa 27.4.2015 bolo napadnuté rozhodnutie disciplinárneho senátu sp. zn. 1Ds 15/2012 zo dňa 25.10. 2013 zrušené vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení a podľa § 117 ods. 5 písm. b) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich bolo uložené sudkyňi JUDr. V. E. disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie šesť mesiacov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27.4.2015.

Dňa 27.4.2018 (elektronicky) a následne dňa 2.5.2018 (písomne poštou) doručila sudkyňa JUDr. V. E. disciplinárnemu senátu návrh na obnovu disciplinárneho konania vedeného NS SR disciplinárnym senátom pod sp. zn. 1Ds 15/2012, v ktorom v spojitosti s rozhodnutím odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 1Dso 3/2014 zo dňa 27.4.2015 bola ako sudkyňa Okresného súdu X uznaná vinnou z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a bolo jej uložené disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b) citovaného zákona, a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie šiestich mesiacov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27.4.2015. Pri nedávnom stretnutí s JUDr. U. sa dozvedela skutočnosti, ktoré úplne menia jej zavinenie a nasvedčujú, že navrhovateľ disciplinárneho konania – vtedajšia predsedníčka KS v X skutočnosti odôvodňujúce jej disciplinárny postih vedela už v novembri 2011, nakoľko kontrolu reštančných vecí vykonal JUDr. U. na jej pokyn a ešte v decembri 2011 mu mala dať údajne aj písomný pokyn na jej disciplinárne stíhanie. JUDr. U. uvedené odmietol a po jeho odchode z funkcie v marci 2012 vedením súdu poverená JUDr. O., ktorá robila aj v novembri 2011 kontrolu spisov, dohodla daný postup s predsedníčkou krajského súdu, výsledkom ktorého bolo jej disciplinárne stíhanie a potrestanie, avšak po lehote. Vtedajšia predsedníčka krajského súdu sa mala vyjadrovať na vianočných trhoch v decembri 2011 aj pred inými prítomnými kolegami o pokyne JUDr. U. na jej disciplinárne stíhanie. Návrh na disciplinárne konanie bol podaný po uplynutí šesťmesačnej

subjektívnej lehoty, čo má zásadný význam z hľadiska posúdenia danej veci, dôvodnosť tejto námietky by znamenala, že ďalšie uplatnené námietky sú pre posúdenie predmetnej veci sekundárne. Konanie pri správnom zistení malo byť preto zastavené. Navrhuje preto túto skutočnosť preveriť, vypočuť ako svedka JUDr. U., zadovážiť písomnú dokumentáciu medzi vtedajším predsedom okresného súdu a predsedníčkou krajského súdu, či vypočuť samotnú JUDr. L. Ďalej poukázala na to, že v odvolaní uviedla množstvo disciplinárnych rozhodnutí, v ktorých disciplinárne senáty rozhodli v analogickej veci odlišným spôsobom, a to takým akým sa dožadovala rozhodnúť i ona. V súvislosti s odlišným rozhodnutím v jej disciplinárnej veci poukázala na uznesenia ÚS SR z 22.11.2011 č.k. IV.ÚS 499/2011, I.ÚS 87/93, PL.ÚS 16/95, II.ÚS 80/99, IV.ÚS 92/09 a iné. Osobitne zvýraznila rozhodnutie II.ÚS 140/2011, v ktorom ústavný súd konštatuje, že aj zistenie, že disciplinárny súd v analogickej veci iného účastníka konania rozhodol odlišným spôsobom, ovplyvnilo jeho záver o porušení označených práv sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože táto skutočnosť do značnej miery spochybňuje objektivitu a elimináciu svojvôle súdneho rozhodnutia. Ďalej citovala rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Thlimmenos vs. Grécko č. 34369/97 a konštatovala, že tieto rozsudky treba považovať tiež ako skutočnosti spôsobilé zmeniť rozhodnutie, ak by boli známe a použité. V ďalšom v návrhu poukázala na porušenie jej práva na spravodlivý proces s poukazom na medzinárodné normy a iné pramene práva. V závere návrhu konštatuje, že aj podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 5To 14/2015 dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obvineného k trestnému konaniu a procesný postup príslušných orgánov, výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach je takou okolnosťou prípadu, ktorá odôvodňuje mimoriadne zmiernovacie ustanovenie podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Jej disciplinárne konanie podľa zákona malo trvať tri mesiace a trvalo skoro tri roky a disciplinárny senát to mal vzhľadom na predmetné rozhodnutie rovnako zohľadniť pri ukladaní trestu.

V písomnom podaní z 27.5. 2018 JUDr. I. U., sudca Okresného súdu X na žiadosť disciplinárneho senátu oznamuje, že si vzhľadom na odstup času podrobne nepamätá kedy a kde výsledky kontroly reštančných občianskoprávných vecí agendy C a Cb za obdobie rokov 1997 - 2005 mal ako predseda OS X oznámiť vtedajšej predsedníčke Krajského súdu v X JUDr. N. L. Určite sa tak stalo odovzdaním písomnej správy menovanej a muselo to byť

v rozmedzí od 14.11. 2011 do približne 12.12. 2011, kedy na porade predsedov súdov JUDr. L. ústne nariadila podať disciplinárne návrhy na JUDr. V. E. a ostatných dvoch sudcov. Súčasťou oznámenia boli jednotlivé hárky formátu A4, kde boli uvedené jednotlivé spisové značky spisov z agiend, zvlášť boli označené spisy, ktoré sa považovali za problematické. Táto porada sa konala v X v druhej polovici mesiaca december 2011 a určite z porady bola spísaná zápisnica, ktorá sa na KS v X musí nachádzať. Ako predseda súdu toto ústne nariadenie neakceptoval, pretože dôvod na takýto postup nevidel. Funkcia predsedu OS X zanikla dňa 31.3.2012 uplynutím funkčného obdobia.

Podaním doručeným disciplinárnemu senátu 14.6.2018 predsedníčka Krajského súdu v X konštatuje, že návrh na povolenie obnovy konania podaný sudkyňou JUDr. V. E. je nedôvodný, ňou navrhované doplnenie dokazovania nezodpovedá kritériám nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych. Okolnosti, na podklade ktorých by mal a byť povolená obnova konania, boli známe už v pôvodnom disciplinárnom konaní, namietala ich a týmito námietkami sa podrobne zaoberali disciplinárne senáty. Námietku premlčania podania návrhu na disciplinárne konanie podala už vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania a včasnosť podania návrhu šetril disciplinárny senát a konštatoval, že predsedníčka KS v X podala návrh v subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej lehote. Odvolací disciplinárny senát sa v tejto súvislosti zaoberal aj rozborom nálezu Ústavného súdu SR II.ÚS 140/2011, na ktorý obhajoba sudkyne poukazovala. Ak by aj bolo preukázané, že navrhovateľka JUDr. N. L. pred dňom konania porady predsedov, teda pred 27.4.2012 mala disponovať informáciou o reštančných veciach v senáte JUDr. E., ktoré boli predmetom návrhu na disciplinárne konanie, nemožno súčasne konštatovať, že mala aj vedomosť o tom, že v uvedených veciach je aj subjektívny priesťah, ktorý by zakladal disciplinárnu zodpovednosť menovanej sudkyne. Zo zápisnice z porady predsedov súdov v obvode Krajského súdu v X, ktorá sa konala 20.12.2011, teda krátko po nástupe navrhovateľky JUDr. N. L. do funkcie, neplynie, aby otázka reštančných vecí u JUDr. V. E. bola prejednávaná. Pritom písomná správa z kontroly reštančných vecí mala byť podaná k rukám predsedu v termíne do 9.1.2012, preto je ťažko možné, aby sa o skutočnostiach zakladajúcich návrh na podanie disciplinárneho konania voči sudkyňi JUDr. V. E. plynúcich práve z predmetnej správy z kontroly reštančných vecí aj v senáte dotknutej sudkyňi, mala predsedníčka KS v X dozvedieť na vianočných trhoch v roku 2011, teda pred

uvedeným dátumom. Dôvodná nie je ani námietka sudkyne spočívajúca v rozdielnom rozhodovaní disciplinárnych senátov, pretože všetky rozhodnutia, na ktoré sudkyňa poukazuje boli známe disciplinárnym senátom v čase ich rozhodovania. Pri ukladaní trestu oba disciplinárne senátu prihliadali na dĺžku disciplinárneho konania, navyše odvolací disciplinárny senát svojím rozhodnutím uložený trest disciplinárnym senátom v konaní 1Ds 15/2012 zmiernil.

Sudkyňa JUDr. V. E. sa z účasti na ústnom pojednávaní pred disciplinárnym senátom ospravedlnila a súčasne doručila písomné vyjadrenie k veci zo dňa 22.10.2018. Opätovne zotrvala na dôvodoch obnovy konania. Výsledky kontroly reštančných vecí, ktorá reálne prebehla v novembri 2011, boli známe a použiteľné najneskôr v decembri a návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný až 26.10.2012. Disciplinárny a ani odvolací disciplinárny senát uvedené podrobne neskúmali a nesprávne bolo posúdené aj plynutie objektívnej premlčacej doby. Ak disciplinárne sudy odmietli vykonať výsluch JUDr. L. práve k týmto okolnostiam, nepostupovali spravodlivo ako predkladá Ústava SR, medzinárodné dohovory a aj samotný zákon. Z písomnej správy JUDr. U. je evidentné, že JUDr. L. disponovala nekompletnou písomnou správou skôr, ako uvádzala, a že už v období medzi 14.11.2011 do 20.12.2011 mala nariadiť podanie disciplinárneho návrhu aj na jej osobu. Najneskôr do porady predsedov súdov v decembri 2011 dodal JUDr. U. v písomnej forme na jednotlivých hárkoch zoznam spisov so zvýraznením problematických spisov. JUDr. L. pritom podala návrh na jej disciplinárne stíhanie až 26.10.2012. JUDr. U. pritom skončil vo funkcii predsedu OS X ku dňu 31.3.2012 a po tomto dátume sa už reálne nemohol zúčastniť žiadnej pracovnej porady predsedov krajského súdu, nemohol odovzdávať poznatky z kontroly, pretože po tomto dátume ho zastupovala JUDr. O., ktorá sa zúčastnila porady zo dňa 27.4.2012. V tomto čase však už boli materiály o jej pracovných výkonoch vtedajšej predsedkyňi krajského súdu známe. To, že sa v zápisnici z porady z 20.12.2011 takéto skutočnosti neuvádzajú ešte neznamená a nedokazuje, že tieto záležitosti neboli predsedníčkou krajského súdu s vtedajším predsedom súdu JUDr. U. v ústnom rozhovore s ním prebraté. Navrhla preto vypočuť JUDr. L., JUDr. U., navrhla vykonať previerku registra Spr v období mesiaca december 2011 až apríl 2012 na OS X a na KS v X, zabezpečiť písomnú komunikáciu medzi predmetnými funkcionármi súdov v tejto záležitosti. Ďalej zvýraznila, že na povinnosť zohľadňovania vlastnej judikatúry všeobecnými súdmi

poukázal ústavný súd až v apríli 2017 napríklad v náleze III.ÚS 289/2017, Náleze IV.ÚS 75/09, v rozhodnutí II.ÚS 41/2018.

Na ústnom pojednávaní dňa 22.10.2018 splnomocnený zástupca predsedníčky KS X JUDr. E. O. naďalej zotrval na skutkovej a právnej argumentácii uvedenej v písomnom vyjadrení k návrhu na obnovu konania a ani následné vyjadrenie sudkyne nemôže privodiť iný záver. JUDr. L. sa stala predsedníčkou KS v X dňa 14.11.2011 a zhruba mesiac po jej menovaní sa konala prvá porada predsedov súdov dňa 20.12. 2011 a na tejto porade problematika reštančných vecí preberaná nebola. Ďalšia porada sa konala až 27.4.2012, kde JUDr. R. O. poukázala na nepriaznivý vývoj vybavovania vecí a predložila správu z kontroly reštančných vecí vo vybraných registroch za obdobie rokov 1997 – 2005 vykonanej na základe opatrenia predsedu súdu OS X zo dňa 14.11.2011. Nemožno preto súhlasiť s tvrdením JUDr. E., že predsedníčka KS X JUDr. L. mala mať objektívnu vedomosť o výsledkoch kontroly už v decembri 2011. Pritom len existencia samotnej reštančnej veci ešte neznamená, že predsedníčka KS X mohla mať vedomosť o subjektívnom priedahu zákonnej sudkyne v jednotlivjej reštančnej veci.

Disciplinárny senát na ústnom pojednávaní dňa 22.10.2018 vykonal dokazovanie výsluchom splnomocneného zástupcu predsedníčky KS X, čítaním listinných dôkazov, a to lustráciou disciplinárnych vecí, písomným vyjadrením JUDr. I. U. z 27.5.2018, zápisnicou z porady predsedov súdov v obvode KS X zo dňa 20.1.2 2011, písomným vyjadrením predsedníčky KS X z 7.6.2018, listinnými dôkazmi zo spisu 1Ds 15/2012, a to návrhom na začatie disciplinárneho konania zo dňa 22.10.2012, správou z kontroly reštančných občianskoprávných vecí, opatrením predsedu súdu, zápisnicou z porady predsedov súdov v obvode KS X zo dňa 27.4.2012, vyjadrením predsedníčky KS X zo dňa 18.10.2013, rozhodnutím NS SR disciplinárneho senátu sp. zn. 1Ds 15/2012 z 25.10.2013, rozhodnutím odvolacieho disciplinárneho senátu 1Dso 3/2014 z 27.4.2015, pričom po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že podaný návrh na obnovu disciplinárneho konania nie je dôvodný.

Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediach, v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia disciplinárneho senátu môže sudca podať návrh na obnovu disciplinárneho konania.

Podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa primerane použije Trestný poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné, pri posudzovaní.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Trestného poriadku, skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Disciplinárny senát najskôr skúmal, či návrh na obnovu disciplinárneho konania bol podaný včas. Rozhodnutie Odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 1Dso 3/2014 nadobudlo právoplatnosť dňa 27.4.2015, sudkyňa JUDr. V. E. podala návrh na obnovu konania elektronicky dňa 27.4.2018, toto podanie písomne doplnila podaním z 27.4.2018, ktoré podala na poštovú prepravu dňa 30.4.2018 (§ 62 ods. 1 Trestného poriadku). S poukazom na § 132 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich je zrejmé, že trojročná lehota na podanie návrhu na obnovu konania bola zachovaná.

Vykonaným dokazovaním disciplinárny senát nemal preukázané splnenie ani jednej zákonnej podmienky na povolenie navrhovanej obnovy disciplinárneho konania, a to, že v predmetnej veci vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy disciplinárnym senátom skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine JUDr. V. E., alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložené disciplinárne opatrenie bolo v zrejmom nepomere k závažnosti skutkov alebo k pomerom sudcu, alebo že by v pôvodnom konaní uložené disciplinárne opatrenie bolo v zrejmom rozpore s účelom disciplinárneho opatrenia. Nebolo tvrdené a ani preukázané, že by bolo vydané rozhodnutie, ktoré by konštatovalo, že rozhodnutím disciplinárneho senátu v pôvodnom konaní alebo v samotnom konaní, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody JUDr. V. E. a neboli zistené podmienky obnovy konania ani v zmysle § 394 ods. 5 Trestného poriadku.

V prvom rade považuje disciplinárny senát za potrebné zdôrazniť, že disciplinárny senát nemôže prehodnocovať názory a závery disciplinárnych senátov v pôvodnom konaní, a to vrátane ich postoja k zamietnutiu prípadných návrhov na vykonanie dokazovania v pôvodnom konaní a účelom konania o obnove disciplinárneho konania nemôže byť ani vyhľadávanie nových skutočností a dohadov a predpokladov uvádzaných navrhovateľom na povolenie obnovy konania (napríklad uznesenie NS SR 8Tz 201/1995 z 18.1. 1996).

K jednotlivým navrhovateľkou tvrdeným novým skutočnostiam a dôkazom skôr neznámymi, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia a ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie, disciplinárny senát udáva nasledovné:

Podľa sudkyne JUDr. V. E. jej mal JUDr. U., bývalý predseda OS X, uviesť nové skutočnosti spočívajúce v tvrdení, že vtedajšia predsedníčka KS v X sa o skutočnostiach odôvodňujúcich jej disciplinárny postih dozvedela už v novembri 2011 a mala dať údajne aj písomný pokyn na jej disciplinárne stíhanie už v decembri 2011. Až následne JUDr. O. ako sudkyňa poverená vedením súdu dohodla postup s predsedníčkou krajského súdu, výsledkom ktorého bolo podanie návrhu na disciplinárne stíhanie. Tento návrh podľa navrhovateľky bol však podaný po uplynutí premlčacej lehoty, v dôsledku čoho podľa sudkyne v súlade s § 118 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediach zanikla jej zodpovednosť za

disciplinárne previnenie. Už v pôvodnom disciplinárnom konaní, ktoré začalo podaním návrhu dňa 26.10.2012, sudkyňa JUDr. V. E. namietala uplynutie tak subjektívnej ako i objektívnej premlčacej lehoty na podanie návrhu na disciplinárne konanie. Už v písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 16.9.2013 sudkyňa JUDr. E. konštatuje, že kontrola reštančných vecí bola vykonávaná od 23.11.2011 do 31.12.2011, z opatrnosti vzniesla námietku premlčania, v ktorej konštatovala, že na porade predsedov súdov v obvode KS X dňa 27.4.2012 sa mala preberať správa z kontroly reštančných vecí. Zápisnica z porady predsedov súdov z obvodu KS X zo dňa 20.12.2011 a taktiež zo dňa 27.4.2012 bola dôkazom aj v pôvodnom disciplinárnom konaní. Predsedníčka KS X JUDr. L. v priebehu disciplinárneho konania opakovane tvrdila (viď i jej písomné vyjadrenie k vyjadreniu sudkyne zo dňa 18.10.2013), že sa prvýkrát dozvedela o stave reštančných vecí na OS X a o podiele JUDr. V. E. na tomto stave až na porade predsedov súdov 27.4.2012, a teda návrh podaný 26.10.2012 bol podaný včas. Uvedené konštatoval aj disciplinárny senát vo svojom rozhodnutí z 25.10.2013, v ktorom okrem iného vysvetlil zachovanie tak subjektívnej ako i objektívnej premlčacej lehoty vzhľadom na povahu skutku. V podrobnom doplnení odvolania zo strany obhajcu sudkyne zo dňa 27.3.2015 sa uvádza, že predsedkyňi krajského súdu bola podrobná správa o stave reštančných vecí predložená už skôr pred poradou, teda dozvedela sa o výsledkoch správy už skôr. Aj týmito argumentami sa vysporiadal odvolací disciplinárny senát v rozhodnutí sp. zn. 1Dso 3/2014 z 27.4.2015, keď na strane 20/ rozhodnutia konštatuje, že v konaní bolo preukázané, že správa o výsledku kontroly reštančných vecí na OS v X bola spracovaná dňa 30.12.2011 a predložená krajskému súdu na porade predsedov súdov dňa 27.4.2012, o čom svedčí zápisnica z tejto porady. Disciplinárny senát pritom konštatuje, že kontrola reštančných vecí **bola nariadená predsedom okresného súdu pre potreby okresného súdu** a nie predsedníčkou krajského súdu, z obsahu opatrenia predsedu súdu 1SprO/1016/2011 z 14.11.2011 vyplýva, že písomnú správu o vykonaní kontroly mala podať podpredsedníčka súdu k rukám predsedu okresného súdu a z opatrenia nevyplýva, že by sa mal a v určitom čase predkladať predsedovi krajského súdu. Z dôvodov napadnutého rozhodnutia teda vyplýva, že moment, kedy sa predseda KS X dozvedel o prípadnom disciplinárnom previnení sudkyne bol hodnoverne zistený a tvrdenie sudkyne, že táto správa bola predložená skôr vyhodnotil odvolací disciplinárny senát ako účelové tvrdenie, keďže túto skutočnosť dovtedy neuvádzala.

Z uvedených zistení podľa názoru disciplinárneho senátu teda vyplýva, že v pôvodnom disciplinárnom konaní sa s rovnako znejúcou námietkou premlčania zaoberali disciplinárne senáty. Nemôže byť preto novou skutočnosťou tvrdenie sudkyne, že podľa JUDr. U. predkladal predsedkyňi KS X písomnú správu v rozmedzí od 14.11.2011 do 20.12.2011. Toto tvrdenie je vo svojej podstate totožné s jej obranou v pôvodnom disciplinárnom konaní a navyše vzhľadom na odstup času tvrdenie JUDr. U. je zrejme aj nepravdivé. Pokiaľ mala byť výsledná správa z kontroly reštančných vecí spracovaná **dňa 30.12.2011**, čo vyplýva z časového označenia tejto správy /viď č.l. 32 a nasl. spisu 1Ds 15/2012 a aj tvrdenia samotnej sudkyne v pôvodnom disciplinárnom konaní/, ťažko možno uvažovať, že v čase medzi **14.11.2011 do 20.12.2011** mal predseda súdu JUDr. U. predkladať písomnú správu predsedkyňi krajského súdu spolu s hárkami formátu A4, kde mali byť uvedené jednotlivé spisové značky a mali byť označené spisy, ktoré sa považovali za problematické. Z časovej chronológie sledovaných spisov z jednotlivých senátov, ktoré sú súčasťou správy vyplýva, že niektoré úkony sú ako posledné v niektorých konaniach datované aj decembrom 2011, čo len podporuje záver, že správa nemohla byť skutočne vypracovaná skôr ako koncom decembra 2011, a preto ju nemohol JUDr. U. v relevantnej podobe predkladať predsedkyňi KS v X na prípadné vyvodenie disciplinárneho postihu. Ak aj na tejto porade, resp. následne na navrhovateľkou uvádzaných vianočných trhoch 2011 sa mala predsedkyňa krajského súdu vyjadriť o možných nedostatkoch v práci sudkyne (možno aj z ústneho prednesu JUDr. U.), v nijakom prípade nemohla mať k dispozícii žiadny relevantný podnet, správu, sťažnosť a podobne, z ktorých by mohla získať takú masu informácií, aby mohla zistiť subjektívne zavinenie sudkyne na priet'ahoch v konaní a tak podať kvalifikovaný návrh na disciplinárne stíhanie. Vzhľadom na písomné vyjadrenie JUDr. U. zo dňa 27.5.2018 v tejto veci a vzhľadom na jednoznačné stanovisko predsedkyňi KS X v priebehu disciplinárneho konania o tom, že sa prvýkrát dozvedela o výsledkoch správy až na porade dňa 27.4. 2012, čo je podporené aj písomným dôkazom – zápisnicou z tejto porady, vzhľadom na to, že na porade z 20.12.2011 nie je žiadna zmienka o prebiehajúcej kontrole, prípadne výsledkoch kontroly, je logicky vylúčené, aby na porade dňa 20.12.2011 JUDr. U. takéto písomnosti predkladal. Disciplinárny senát mal pritom preukázané, že medzi 20.12. 2011 a 27.4. 2012 žiadna iná porada predsedov súdov v obvode KS v X sa nekonala, preto je pravdepodobné, že komplexná správa bola predkladaná krajskému súdu až 27.4.2012. V tejto súvislosti disciplinárny senát poukazuje opäť na nález Ústavného súdu SR II.ÚS 140/2011 zo dňa

16.6.2011, ktorý posudzoval taktiež plynutie subjektívnej premlčacej doby na podanie návrhu na disciplinárne konanie, avšak v skutkovo odlišnej veci, pretože v tam skúmanej veci mala predsedníčka krajského súdu k dispozícii preukázateľne písomný podnet na predloženie návrhu na začatie disciplinárneho konania a práve od doručenia tohto podnetu jej mala začať plynúť subjektívna premlčacia doba. O takúto situáciu však v predmetnej disciplinárnej veci nešlo. Podľa názoru disciplinárneho senátu predsedníčka KS v X pred samotným predložením správy z kontroly reštančných vecí nemohla disponovať takými poznatkami z jednotlivých kontrolovaných spisov, ktoré by jej dovolili podať návrh na disciplinárne konanie s predpísanými náležitosťami. Ani kontrolnú právomoc predsedu súdu nemožno vnímať ako absolútnu v tom smere, že len samotná existencia reštančnej veci má okamžite zakladať dôvod na podanie návrhu na disciplinárne stíhanie. Prijatím takéhoto záveru by sa predsedovia súdov dostávali do situácie, aby boli povinní v každej jednej reštančnej veci u každého sudcu vykonať kontrolu stavu tejto veci, zisťovať prieťahy a vyhodnotiť ich ako objektívne alebo subjektívne.

Všetky skutočnosti týkajúce sa včasnosti podania návrhu na disciplinárne konanie boli známe a boli vyhodnotené už v priebehu pôvodného disciplinárneho konania, preto disciplinárny senát nepripustil dokazovanie, a to výsluch svedka JUDr. U., ktorý by nad rámec písomného vyjadrenia neuviedol iné skutočnosti, pričom tento svedok vzhľadom už v pôvodnom konaní namietané tvrdenie, že predsedníčka KS v X sa dozvedela o výsledkoch kontroly skôr pred poradou zo dňa 27.4.2012, nemohlo navrhovateľke pri tejto vedomosti nič brániť navrhnúť tento dôkaz – výsluch svedka JUDr. U. už v pôvodnom konaní. Rovnako nepovažoval disciplinárny senát za procesne významné vykonať dokazovanie vypočutím aj JUDr. L., ktorá sa v pôvodnom disciplinárnom konaní opakovane vyjadrovala, že sa o výsledkoch kontroly dozvedela prvýkrát na porade dňa 27.4.2012. Nové zistenia nemohli vyplynúť ani z previerky registra Spr v relevantnom období, keďže z obsahu zápisnice z 27.4.2012 vyplýva, že správa z kontroly reštančných vecí bola predkladaná práve na tejto porade. Disciplinárny senát nepripustil ani dôkaz, a to zistenie dokedy bol JUDr. U. vo funkcii predsedu OS X, keďže táto skutočnosť bola spoľahlivo zistená tak v pôvodnom disciplinárnom konaní ako aj v tomto konaní, okrem iného to uvádza aj sám JUDr. U.

Ďalším dôvodom na obnovu konania, podľa navrhovateľky, je to, že disciplinárne senáty rozhodli v analogickej veci odlišným spôsobom, pričom išlo o podobné disciplinárne previnenia,

pričom na tieto analogické veci poukazovala už v odvolaní. Z písomne podaného odvolania a najmä jeho doplnenia zo dňa 27.3.2015, ktoré je značne obsiahle /č.l. 255 a nasl. spisu 1Ds 15/2012/ vyplýva, že sudkyňa JUDr. V. E. poukazovala na množstvo iných disciplinárnych vecí, v ktorých sa riešila otázka prietáhov v konaní. Ide teda o rozhodnutia disciplinárnych senátov, na ktoré poukazovala už v pôvodnom disciplinárnom konaní a disciplinárny senát v konaní o návrhu na obnovu konania v žiadnom prípade nemôže preskúmavať postup a rozhodnutie disciplinárneho senátu a to ako sa disciplinárne senáty vyrovnali so všetkými tvrdenými okolnosťami obhajoby. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Disciplinárnemu senátu sú známe navrhovateľkou citované uznesenia ÚS SR týkajúce sa princípu právnej istoty a v tejto súvislosti ústavnej neudržateľnosti diametrálne odlišného rozhodovania všeobecných súdov o tej istej právnej otázke, avšak uvedeným sa zaoberali disciplinárne senáty v pôvodnom konaní a táto námietka sama o sebe nemôže zakladať novú skutočnosť, ktorá vyšla najavo po právoplatnosti rozhodnutia.

Ani všeobecný poukaz na dôvod obnovy konania upravený v § 394 ods. 4 Trestného poriadku, a teda existencia rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva nezakladá disciplinárnemu senátu úvahu o povolení obnovy konania. JUDr. V. E. v návrhu na obnovu konania neuvádza žiadne konkrétne rozhodnutie ESLP, v ktorom by v jej veci bolo konštatované porušenie základných ľudských práv a slobôd takej intenzity, že negatívne dôsledky disciplinárneho rozhodnutia nemožno inak napraviť. Zavedenie tohto ustanovenia súviselo s možnosťou občanov uplatňovať svoje návrhy na ESLP s tým, že len ak by bolo konštatované porušenie základných ľudských práv a slobôd **obvineného** v rozhodnutí súdu by za splnenia ďalších predpokladov bolo možno domáhať sa povolenia obnovy konania. Je zrejmé, že navrhovateľka takýmto rozhodnutím ESLP nedisponuje.

Nakoniec, ani tretí dôvod na povolenie obnovy konania, a to že mala by pri ukladaní trestu zohľadnená celková dĺžka disciplinárneho konania neobstojí. Nejde o žiadnu novú skutočnosť alebo dôkaz skôr neznáme, ktoré by mohli privodiť navrhovateľke uloženie priaznivejšieho trestu, resp. disciplinárneho opatrenia. Pre úplnosť disciplinárny senát konštatuje, že uvedené namietala JUDr. E. už v podanom odvolaní voči prvostupňovému disciplinárnemu

rozhodnutiu, odvolací disciplinárny senát sa aj touto námietkou zaoberal, čo bolo zrejme aj dôvodom uloženia priaznivejšieho disciplinárneho opatrenia. Odvolací disciplinárny senát sa podrobne zaoberal aj námietkou sudkyne, že bola za disciplinárny delikt už právoplatne potrestaná v konaní 4Ds 1/2010, preto v konaní o povolenie obnovy konania disciplinárny senát uvedené nemôže prehodnocovať. Zrejme bez relevantnej súvislosti je aj poukaz navrhovateľky na rozhodnutie II. ÚS 41/2018, ktoré bolo síce vydané po rozhodnutí disciplinárnych senátov, a ktoré sa týka úvahy o uložení súhrnného trestu v tam posudzovanej trestnej veci, avšak za iných skutkových okolností. V predmetnej veci dostala navrhovateľka predovšetkým v odôvodnení odvolacieho disciplinárneho senátu jasné vysvetlenie k tomu, že sa nejednalo o pokračovanie v prieťahoch, ale v každom jednotlivom konaní, v ktorom mala sudkyňa konať ako zákonná sudkyňa, sa jednalo o samostatný nový skutok po právoplatnom skončení konania vo veci 4Ds 1/2010 zo dňa 9.4.2011, nakoľko chýba naplnenie znakov pokračovacieho činu a predmetom stíhania vo veci 4Ds 1/2010 bolo neplnenie povinností sudcu v iných veciach nesúvisiacich s predmetom konania.

Záverom disciplinárny senát uvádza, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na vykonanie tých dôkazov, ktoré sudca navrhoval už v pôvodnom konaní a disciplinárny súd ich nepovažoval za potrebné vykonať, neslúži ani na oboznamovanie, resp. vykonanie dôkazov, ktoré síce v pôvodnom konaní nenavrhoval vykonať, ale tieto dôkazy existovali, boli dostupné a ich vykonaniu žiadna objektívna prekážka nebránila (rozhodnutie sp. zn. 2Dso 1/2018 z 20.4.2018). Keďže disciplinárny senát nezistil ani jeden z dôvodov na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku návrh navrhovateľky JUDr. V. E. podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku ako nedôvodný zamietol.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok (§ 131 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich).

V Bratislave, dňa 22.10.2018

Za správnosť:
Mgr. Zuzana Dimmelová

JUDr. Eva Kiššová
predsedníčka disciplinárneho senátu